

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 167/2024-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **WHIRLPOOL SLOVAKIA spol. s r. o.**, Hlavná 5039/1A, Poprad, IČO 35 796 570, zastúpenej Zukalová – Advokátska kancelária s. r. o., Černyševského 3761/46, Bratislava, proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22CoPr/2/2023 z 24. októbra 2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 12. februára 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením krajského súdu označeným v záhlaví tohto rozhodnutia (ďalej len „napadnuté uznesenie“). Napadnuté uznesenie navrhuje zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie. Zároveň žiada priznať náhradu trov konania.

2. Z predloženej ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva nasledujúci skutkový stav:

2.1. Sťažovateľka bola žalovanou stranou v konaní o zaplatenie náhrady mzdy (7 457,12 eur) s príslušenstvom vedenom pred Okresným súdom Poprad pod sp. zn. 21Cpr/4/2021. Uvádza, že vo veci konajúci súd vo veci rozhodol rozsudkom pre zmeškanie č. k. 21Cpr/4/2021-148 z 20. januára 2022 tak, že sťažovateľku zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 7 457,12 eur s tam špecifikovaným príslušenstvom a zároveň žalobcovi priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu. Z odôvodnenia rozsudku pre zmeškanie vyplýva, že okresný súd doručil sťažovateľke žalobu s výzvou na vyjadrenie sa k nej aj s poučením do elektronickej schránky, na ktorú sťažovateľka nereagovala v lehote určenej výzvou (body 5 a 6 rozsudku pre zmeškanie). V nadväznosti na uvedené rozhodol rozsudkom pre zmeškanie podľa § 273 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) (bod 10 a nasl. rozsudku pre zmeškanie).

2.2. Proti rozsudku pre zmeškanie sťažovateľka podala odvolanie, o ktorom rozhodol krajský súd napadnutým uznesením tak, že odvolanie sťažovateľky odmietol a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Konštatoval, že odvolanie podľa § 356 písm. b) CSP nie je prípustné proti rozsudku pre zmeškanie okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia. Dodal, že na rozdiel od predošlej právnej úpravy (Občianskeho súdneho poriadku, pozn.) už nie je možné v súčasnosti napadnúť rozsudok pre zmeškanie sťažovateľky ako žalovanej z dôvodu, že vychádza z nesprávneho právneho posúdenie veci. Po preskúmaní obsahu spisu dospel k záveru, že podmienky na vydanie kontumačného rozsudku splnené boli, ako osobitné, tak aj procesné. Neakceptoval okolnosti namietané sťažovateľkou za ospravedlniteľný dôvod zmeškania zaslania vyjadrenia k žalobe v súdom stanovenej lehote uznesením č. k. 21Cpr/4/2021-142 z rovnakých dôvodov ako súd prvej inštancie. Keďže nebolo preukázané, že neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie, odvolanie odmietol ako neprípustné podľa § 386 písm. c) CSP. K sťažovateľkiným výhradám spočívajúcim v nespojení napadnutej veci s inou súvisiacou vecou sťažovateľky na okresnom súde údajne zakladajúcej porušenie jej práva na spravodlivý proces krajský súd v odôvodnení svojho napadnutého uznesenia nezaujal stanovisko.

2.3. Sťažovateľka nespokojná s výsledkom odvolacieho konania smerujúceho proti rozsudku pre zmeškanie podala proti napadnutému uzneseniu krajského súdu dovolanie, o ktorom dovolací súd dosiaľ nerozhodol.

II.

Argumentácia sťažovateľky

3. Podľa názoru sťažovateľky krajský súd napadnutým uznesením zasiahol do jej označených práv neprípustným spôsobom. Tvrdí, že okresný súd nespojil jej vec s inou súvisiacou vecou vedenou na tom istom súde, čím je mal odňať možnosť konať pred súdom a na uvedený nesprávny a nezákonný postup nereflektoval ani odvolací súd, preto odôvodnenie napadnutého uznesenia je arbitrárne, nedostatočne odôvodnené a nereflektuje na jej argumentáciu, ktorú považovala za zásadnú.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti uviedla, že podala dovolanie (kópia dovolania tvorí súčasť príloh k sťažnosti, pozn.), o ktorom ešte nebolo rozhodnuté. Ústavný súd v súčinnosti s okresným súdom zistil, že dovolanie sťažovateľky ešte nebolo ani len predložené dovolaciemu súdu na rozhodnutie.

5. Z princípu subsidiarity ako jedného zo základných pojmových znakov právomoci ústavného súdu podľa čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že ochranu pred ústavným súdom nemožno využiť súčasne alebo pred inými prostriedkami nápravy, ktoré má sťažovateľ k dispozícii, ale že sťažnosť je prípustná iba vtedy, ak napriek vyčerpaniu všetkých prípustných právnych možností nápravy naďalej dochádza k porušovaniu základných práv alebo slobôd sťažovateľa (m. m. IV. ÚS 21/02).

6. Súčasťou doterajšej judikatúry ústavného súdu je aj právny názor, podľa ktorého vyčerpanie všetkých opravných prostriedkov alebo iných právnych prostriedkov, ktoré zákon sťažovateľovi na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ

oprávnený podľa osobitných právnych predpisov, neznamená samotné podanie tohto prostriedku oprávnenou osobou, ale až rozhodnutie o ňom príslušným orgánom (IV. ÚS 177/05).

7. Z § 55 písm. d) v spojení s § 132 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) vyplýva, že ústavná sťažnosť je neprípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd.

8. Vzhľadom na tieto skutočnosti sa ústavný súd podanou sťažnosťou smerujúcou proti napadnutému uzneseniu krajského súdu meritórne nezaoberal, ale podľa zásady *ratio temporis* ju odmietol ako neprípustnú pre predčasnosť podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

9. Keďže došlo k odmietnutiu sťažnosti ako celku, ústavný súd sa nezaoberal ďalšími návrhmi sťažovateľky, pretože tieto sú viazané na to, že ústavný súd sťažnosti vyhovie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. apríla 2024

Peter Molnár
predseda senátu